

Pályázati adatlap
Helyi kiadványok támogatására kiírt 2018. évi pályázathoz

1. Alapadatok

Pályázó neve: Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesület

Pályázó képviselője*: Ruda Gábor

Elérhetősége: cím: 2085 Pilisvörösvár, Szt. János u. 8.

telefon: 00-36-30-271 2903

e-mail cím: RUDAGABOR@HOTMAIL.COM

Születés hely, idő: Budapest, 1953. 02. 21.

Anyja neve: Nagy Mária.....Szem. ig.szám: 140137KA

Bankszámlaszáma: 11742245-20054386-00000000

Adószám* / adóazonosító jel: 18679078-1-13

Bírósági nyilvántartási száma*: 13-02-0002371

Pályázót befogadó szervezet -KIADÓ: (amennyiben a támogatott kiadvány kiadását ők vállalják fel)

Neve: Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesület

Címe: 2085 Pilisvörösvár, Szt. János u. 8.

Adószáma: 13-02-0002371

Számlavezető bank: OTP

bankszámlaszám: 11742245-20054386-00000000

Kiadvány szerzőjének neve: Marosi Károly

Kiadvány, könyv címe: A világosság utolsó előtti napja

Megjelenésének időpontja: 2018. június 30.

Példányszáma: 500

2. A kiadvány megjelentetésének költségvetése

BEVÉTELEK**		KIADÁSOK***	
Tételek megnevezése	Összege (Ft)	Tételek megnevezése	Összege (Ft)
Igényelt önkormányzati támogatás	250 000	Tiszteletdíjak:	44 690
Önrész, saját forrás:	103 448		
Értékesítésből(ha van) származó bevétel	96 552	Egyéb kiadások:	
Egyéb bevétel:		ebből	
		nyomdaköltség	178 500
		nyomdai előkészítés	226 810
Bevételek összesen:	450 000	Kiadások összesen:	450 000
Igényelt önkormányzati támogatás:	250 000		

A tervezett önrész összege, mértéke: 103 448 Ft.....22,99%.

Más helyre is pályázik-e ezzel a kiadvánnyal ? igen nem

Ha igen hová és milyen összeggel: NKA nyertes kiadói pályázat, azonosító: 203131/539, erre a kötetre jutó összeg: 103 448 Ft

Dátum: 2018. május 24.

Muravidék Baráti Kör
Kulturális Egyesület
2085 Pilisvörösvár, Szt. János u. 8.
Adószám: 18679078-1-13

Pályázó – képviselő aláírása / bélyegző
Ruda Gábor

Budaörs Város Önkormányzata
Wittinghoff Tamás polgármester úrnak
2040 Budaörs, Szabadság út 134.

Támogatási kérelem:

Marosi Károly *A világosság utolsó előtti napja* című kötetének megjelentetése

Tisztelt Polgármester Úr!

Kérem, szíveskedjenek támogatni Marosi Károly *A világosság utolsó előtti napja* című kötetének kiadását 500 példányban, A5-ös méretben.. A kért támogatás összege **250 000 Ft**, amelyet a kötet grafikai tervezésére, nyomdai előkészítésére és nyomdaköltségére szándékozunk felhasználni.

Marosi Károly *A világosság utolsó előtti napja* című új kötetében (az előzőekhez hasonlóan: *Befejezetlen múlt*, 2003; *múlt-kór*, 2005; *Vélem(l)énytelenül*, 2006; *Szárnyaszegett pegazus*, 2009; *Feltételes megálló*, 2013) lírai és prózai részek követik egymást a szerző által meghatározott ritmusban.

A különböző szövegekből és versekből összeállított kéziratra jellemző a napjaink fonák jelenségeivel szembeni kritikusi szemlélet. Hogy a szerző milyen mértékben építi bele személyes tapasztalatait írásaiba, és mikor tudósít mások sorsáról, azt egészen pontosan nem tudhatjuk meg. De nem is ez a célja. Általánosságban próbál beszámolni az emberi sorsokról, még ha történeteinek vázát, valóságtartalmát emberekkel való konkrét találkozásokból, illetve saját tapasztalataiból, kellemes vagy éppen kellemetlen élményeiből meríti is. A kötet egyik legmegrázóbb, *Ez a legjobb képem* című írása egy festmény kalandos történetéről szól, a művészt magát a II. világháború végén a műtermében, otthonában, családjá szeme láttára lövik agyon a fekete egyenruhások. A szerző keményen szembeszáll mindenféle múlt- és jelenbeli erőszakkal, háborúval.

Kimondottan emberközel, befogadó szemléletét, előadókészségét kiválóan kamatoztatja a különböző felolvasó esteken, író-olvasó találkozókon, itthon és határon túl. Különös figyelmet szentel a határon túli magyarokkal való kulturális kapcsolatok ápolására. 1999-től rendszeresen részt vesz irodalmi rendezvényeken Dél-Szlovákiában (kiemelt jelentőségű a tavaszonkénti garamkövesdi Gyurcsó István Napok, a szlovákiai magyar költészet napja), 2003-tól pedig a Vajdaságban is (Kanizsai Író tábor). A *múlt-kór* bemutatójára 2006 januárjában Muzslán (a vajdasági Nagybecskerek külterülete) került sor.

Köteteit a kiadóhoz, a Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesülethez (MBKKE) kötődő magyarországi és határon túli művészek grafikai díszítik, így lesz ez *A világosság utolsó előtti napjával* is, ebben a könyvben is elhelyezünk 12 alkotást.

Művei: *Létigenem* (2001), *Befejezetlen múlt* (2003), *múlt-kór* (2005), *Vélem(l)énytelenül* (2006), *Szárnyaszegett Pegazus* (2009), *Feltételes megálló*, (2013), a *múlt-kór* kivételével az MBKKE gondozásában jelentek meg. Szerepelt a *Táj – kép – szó. Az Ister-Granum Eurorégió Antológiája 2004* című kötetben, írásai rendszeresen megjelennek különböző folyóiratokban, így az MBKKE lapjaiban (Muravidék kulturális folyóirat, Esztergom és Vidéke Társadalmi és Kulturális Folyóirat) is. Díjak: Szőrös Kő (Pozsony) folyóirat novellapályázata, 2. díj (2000), 51. Író tábor, 2. díj (Kanizsa, Vajdaság, 2003).

Szakmai referenciák: 1) 2015 és 2016 után 2018-ban is sikeres pályázat az NKA könyvkiadói programban (legalább 8 könyvvel kell pályázni); 2) Marosi Károlytól eddig kiadott 5 kötet (lásd fent); 3) számos, nagyrészt egyedi NKA támogatással megjelentetett szépirodalmi, művészeti és tudományos könyv.

A terjesztés részben könyvesboltokon, könyvterjesztőkön (pl. Könyvtárellátó) keresztül, továbbá könyvbemutatók alkalmával valósul meg, a kereskedelmi forgalomba kerülő könyv ára 2000 Ft, tervezett eladási bevétel 96 552 Ft. Ingyenes példányokat juttatunk a mintegy 60 partnerszervezetünknek, illetve partnerintézményünknek szerte a Kárpát-medencében, amelyek között számos könyvtár is található.

A 9 kötetre beadott sikeres kiadói pályázatban az NKA döntés szerint 5 könyvet kell megvalósítani. A kiadó megítélése szerint Marosi Károly kötete is bekerült ebbe a válogatásba, eddigi kiemelkedő teljesítményét figyelembe véve. A támogatási összeg eloszlása a részletes költségvetésben található.

Marosi Károly több mint húsz éve a Budaörsi Egészségügyi Központ dolgozója, munkáját igen nagy lelkesedéssel és mindenki meglegedésére végzi, aki az ő „kezei közé kerül”, biztosan elfelejti, hogy orvosi rendelőben van, mindenkihez van néhány keresetlen, kedves szava.

Polgármester Úr fáradozását nagyon köszönjük.

Pilisvörösvár, 2018. május 24.

Tisztelettel:

Ruda Gábor, elnök

Muravidék Baráti Kör
Kulturális Egyesület
2085 Pilisvörösvár, Szt. János u. 8.
Adószám: 18679078-1-13

Mellékletek:

Kéziratrészlet

2 db nyomdai árajánlat: Bodnár Nyomda és Pannónia Nyomda (Mészáros Judit)

Részletes költségvetés

Szakmai referenciák: 1) három sikeres pályázat az NKA könyvkiadói programban;

2) Marosi Károlytól kiadott 5 kötet;

3) további megjelentetett könyvek (mindhárom pont fent részletezve).

Önrész igazolására NKA Értesítés pályázat támogatásáról

Ez a legjobb képem, mondta a festő, és még egy vonást tett a képre. Még nincs ugyan kész, de nemsokára!

Aztán leültek vacsorázni, még világos volt, de az elsötétítés és a gyerekek miatt is korán kezdtek.

Anya és a nagyi nem volt zsidó, de apa igen, ezért aztán nagyon kellett vigyázni, nehogy kitudódjon, hogy itthon van, mindenkinek azt mondtuk, elment Svájcba. A festményt naponta le kellett takarni, nehogy baj érje, hiszen kicsi volt a hely, mi pedig nem mindent vettünk komolyan, pedig kellett volna. Szerdán ebéd után, egy rövid csengetést követően bejöttek a fekete egyenruhások. Nem tudtuk, mi lesz, azért érdeklődve figyeltünk a konyhából. Anyát nem bántották, de apa hatalmas pofont kapott az elején. Mi rohantunk be, hogy megvédjük, de anya elkapott, magához húzott, és kivitt volna a konyhába, de apa kiabálni kezdett, hogy a képet ne...! Ekkor lelőtték. Rettenetesen féltünk, de semmi bajunk nem történt, a könny a szemünkből befelé folyt és csak este, lefekvéskor szakadt ki belőlünk a sírás, és csak sírtunk reggelig. Azóta is, ha álmodok, minden esetben látom, ahogy apa ott áll, kezében az ecset, és az eldőlt test, ecsettel a kézben, egy ferde ívben húz egy vonalat a képre. Reggel elköltöztünk. Egy évig voltunk nagyinál és aztán csendben, nehogy más is észrevegye, elhagytuk az országot. Bostonban jártuk ki az iskoláinkat.

Boston nekünk nem pótolta Pestet, de tudtuk, hogy oda már nem mehetünk vissza, tehát elfogadtuk, úgy, ahogy volt. Tanultunk, már csak azért is, mert a célunk a tudáson kívül, a megmaradás, és a megmutatás volt. Hogy hiába vettek el tőlünk mindent, meg fogjuk, és meg is tudjuk mutatni, hogy megmaradunk, pedig el akartak tüntetni a föld színéről. Ezért is jöttünk el, kicsit túl messzire, felejteni, és újrakezdeni.

Eltelt huszonöt év, mind a ketten jó állásban voltunk, tisztességesen megfizettek, földrészeken átívelő munkakörünk volt, megbecsültek. Összetartva, egymást támogatva éltük a mindennapjainkat, és kutattuk az elrabolt vagyonokat, és az eredeti tulajdonosokat. Képek, bútorok, műtárgyak voltak a kutatási témák, és a még élő, már meghalt, vagy az örökösök nyomai a végcél. A háború nyomai sok évtized után is beárnyékolják a napjainkat. Sok elrabolt holmi került vissza jogos tulajdonosához általunk. Minden akciónk után elégedetten ültünk le a hallban, és elkortyolgattunk egy csésze forró teát.

Kiállításokra jártunk, mert ott véltük megtalálni azokat a képeket, amik valakiknek az otthonából tűntek el 1944–45-ben. Éppen egy hosszabb útra készültünk, mert Párizsban volt meghirdetve egy aukció, ahol vélhetően néhány rablott holmi is gazdát cserélhet. De a helyi újság kulturális rovatában láttuk meg a hirdetést, hogy ismeretlen festők művei lesznek kiállítva, mától. Elmenjünk? Menjünk, volt az egyetlen válasz.

A csarnokba beléptünk, és rögtön egy kép vonzotta a szemünket, nem engedve másfelé nézni. Közepes méretű festmény volt, egy hosszú festéknyom választotta el két részre az alkotást. Mint egy szivárvány, ferdén. A semmiből a semmibe vezetett a vonal. Életünk vonala volt. Zárásig néztük, és még ott a helyszínen megvettük. Saját bőrünkön éreztük meg, milyen érzés a munkánk gyümölcse.

1.

Amíg látok, megpróbálom elmagyarázni, hogy mit.

Három nagy rendszerben éltem eddig, meghatározó, nagy rendszerekben, vitatható rendszerekben, de éltem. Most ez került veszélybe, nem mintha nyílt fenyegetés történt volna, dehogy, csak a levegő lett egy kicsit miazmás! Nem kedvez magának az életnek. Nem mindenhol, de ahol én (kicsit, mondhatnám: nagyon egoista vagyok) éltem eddig, ott eléggé érezhető, persze azon helyeken, ahol az én pénztárcámnak és életfelfogásom-mal azonos beállítottságú emberek sokasága él, vagy próbál élni, ott nem kedvezőek a feltételek. Maga a rendszer már sok ezer éve ismert, akkor sem vált be, jött helyette másik, ami valamivel más volt, de jobbnak nem volt mondható. Persze akkor is, és általában mindig voltak, és lesznek kivételek. Ez a rendszer is véget ért, és a következő is, és így tovább. Mindennek vége lesz egyszer, de ebben a felgyorsult világban, amiben ma is leledzünk három, évszázadokat átölelő társadalmi berendezkedést is meg lehetett élni rövidebb idő alatt, ez elképesztő. És a szomorúság, hogy még nincs vége, valami fog következni, és ami jön, az idegen, ismeretlen, következésképpen félelmeket hordoz magában még a lehetőség is!

Akkor tehát sorjában, csak a rend kedvéért. Megszülettem, és olyan korba, ami akkor még nem alakult ki teljesen, de nagyon rövid idő alatt kiteljesedni látszott, a szocializ-musba. Jó pár évtized után kiderült, hogy ezt is emberek tudják elrontani, hát sikeresen megtették, és egy szép, vagy talán nem is annyira szép napon trónfosztott lett a szocializmus, és belekezdünk a kapitalizmusba. Annak is a legelejébe. A vadkapitaliz-musba. Ezt csak alig húsz évig próbáltuk, és lassan, szinte észrevétlenül belecsúszunk a modern rabszolgatartó társadalomba. Most ebben élünk, de már érezhetővé vált, hogy ez régen sem, de most sem életképes, és valami változásnak kell bekövetkeznie ahhoz, hogy élhető életet biztosítson legalább kilenc és fél millió embernek. A többi már él, nagyon jól, a nyakunkon!

A rendszereken belül nagyon meghatározó volt az úgy nevezett pártélet. Amikor megszülettem, még csírájában, de volt többpártrendszer, erőteljes egy-párti nyomással.

Ez nagyon hamar egy párt elnyomásává vált. Az elnyomás kicsit engedett az idők múlásával, és az engedés meghozta a gyümölcsét, az emberek kinéztek a nagyvilágba, és látták a lehetőségeket, amiket eddig elszalasztottak. Szerettek volna sokkal jobban élni, és ez meghozta az eredményét, leváltották az elnyomó egy pártot, hogy egy másik elnyomót válasszanak, a több párt rendszerét. A több párt megegyezések hiányában kialakította a káosz vezérelte gazdaságot, a pénzhőség kiszívta a még nyomokban levő megtermelt javakat, és egy társaság kialakította a saját maga irányította pártvezetést, látszólagosan több párt maradt, de csak egy vezetett, illetve irányított, jobban mondva megpróbált irányítani. Az irányítás persze illuzórikus lett, hiszen a cél az ellenfelek, vagyis szerintük az ellenségek megsemmisítése volt. Dilettáns módon álltak hozzá, ezért ez sem sikerült rendesen, és a káosz egyre nagyobb lett. Leegyszerűsítve és más néven: a kezdeti demokráciából átalakult népi demokráciába, ahonnan szocialista diktatúrába, majd valódi demokrácia alakult ki a romokon, végül autokratikus diktatúrába ment át az ország eddigi életem során.

Ebben a korban éltem, és próbálok élni, ahol minden kettős értelmet takar. Nekünk gyerekkorunkban az átélt 1956-os események című fejezetünk egyik – akkor hivatalos - elnevezése ellenforradalom volt, otthon, szűk baráti körben forradalomnak emlegettük.

Le tudjuk mérni a változásainkat a címereinken. Régen, születésem idején a pajzsos, osztott sávós, kettős keresztos hármashalom volt, majd a búzakalászos, kardos-kalapácsos, napsugaras, tetején vörös csillagos címer lett a divat, ezt felváltotta a hármashalmú pajzs búzakoszorúval az elmaradhatatlan vörös csillaggal. Végül a jelenlegi, ún. Kossuth címer lett a hivatalos, vörös csillag nélkül.

Ember legyen a talpán, aki kiismeri magát ezeken a változásokon. A város, amelyik a lakhelyemül szolgált sok évtizeden keresztül, szintén hatalmas változásokon ment keresztül. Nagymamám, például folyamatosan a Vilmos császár úton ment volna, amit mi Bajcsy-Zsilinszkynek hívtunk. Ma is ez maradt. De volt a Király utca, ami Majakovszkij lett, majd újra Királlyá változott. Vagy az újpesti Táncsics utca Károlyi lett, de hogy miért, senki nem tudja. Talán Táncsics – egyébként apai ágon déd-nagybátyám – nem volt megfelelő káder az új generációnak? Ki tudja. De az végképp érthetetlen, hogy a letűnt korok kétes figurái miért kaptak szobrot, térelnevezést, vagy iskolai tananyag miért lettek? Felfoghatatlan. Ez megint a kettősség felé vezető út egyik állomása. Azt mondják „nagyjaink”, hogy a nép érdekében cselekszenek, és kimutathatóan szűk, a saját érdekeiket előtérbe toló egyéneket, társaságaikat támogatják, elvéve sok ember megélhetését. Azt magyarázzák nekünk, nekem, hogy sokszínű a tájékoztatás, és ha meghallgatom a rádiókat, TV-ket, ugyanazokat a híreket hallom, de a fontosabbakat csak a külföldi sajtó, vagy rádió hozza be az otthonomba. Az egyetlen olyan rádiót, amelyik nem a kormánypárt rádiója, ellehetetlenítik, és mondvacsínált indokokkal akadályozzák működését! Vagyis láthatóan mást mondanak, és mást cselekszenek. Ez szoktuk meg a szocialista rendszerben is, tehát nem új a dolog, de az a nemzedék, amelyik ezt érti, lassan kihal, az újnak pedig minden vicc új!

Én még nem éltem akkor, mikor az a bizonyos vészhelyzet volt az országban, mikor a zsidó származású/vallású embereket gettókba zárták, majd elvitték részben Auschwitz-ba, Dachaubá, Mauthausenbe stb., csak azért, mert másvallásúak voltak, és ezért meg kellett semmisíteni őket. 1941-ben kezdődött, és 1945. januárig folyamatosan ölték, hiába adtak hírt a szökevények a borzalmakról, készültek jelentések, fényképek is, de a kiértékelés kicsit késett negyed-századot. Nos, ezekben az években még nem éltem, de amikor első ízben szereztem róla tudomást, és láttam képeken, ahogy egy bulldózer a tolólappal hulláknak látszó csontvázszerű embermaradványokat tol bele egy hatalmas gödörbe, megborzadtam. Nem tudtam elképzelni, hogy lehet ember ennyire elrugaskodva a normálistól, hogy lehet meghazudtolni az emberi mivoltot. Szörnyű volt. De gyerek voltam, és nem tudtam, hogy

ezeket a dolgokat vannak, akik hőstettként élték meg, dicsőségnek beállítva a fegyvertelen, kiéheztetett emberekkel szembeni kegyetlenkedést, mindezt a fajvédelem szemszögéből beállítva. És ahogy elteltek az évek, és ismét előre tört a gyűlölet, a fasizmus, mint eszmerendszer, úgy lett egyre több üldözni való ember, akiket a modernkori fajvédők likvidálni akartak, és akarnak ma is, elfeledve, hogy amit az elődeik tettek, azt a világ elítélte egyszer, és sokszor, sőt folyamatosan. Ez a menetrend csak az évek alatti mocorgás-szerű gyűlölködéseinek felszínre törése, mert az előző rendszerben, a szocializmusban, burjánzott a feljelentések és besúgások tömege, nem törődve azzal, hogy igaz volt-e, vagy sem. Sok száz, és ezer ember életét keserítették meg ezek a patkányok, akik pénzért, előnyökért, zsarolás vagy kényszerítés eredményeképpen váltak a hatalom korlátlan kiszolgálóivá. Volt, aki félelemből, nehogy rájöjjenek a régmúlt stiklijére, bűncselekményeire, volt, aki a rizikó kedvéért, és nagyon kevesen lehetnek olyanok is, akik pusztán meggyőződésből lettek besúgók. Ma is vannak ilyen defektes agyú emberek. Most volt téma egy háborús bűnös – a kassai csendőr – magyarországi letartóztatásának híre. Már majdnem egy éve, hogy tudják a hatóságok emberei, hogy itthon, azaz az országban tartózkodik, de letartóztatni eddig senki nem tudta, csak miután egy angol oknyomozó újságíró fel nem fedte a titkot, hogy hol lakik, merre járkal. Ott megjelent a cikk, itthon elolvasták, és nagy sokára megszületett a parancs is, le kell fogni. Tüntetés is volt, hogy büntessék már meg. A reakció erre, a szélsőjobb, az internetes fórumán, a tüntetők összes adatát nyilvánosságra hozta, megfenyegette. Ma, amikor még ezt le lehet írni! Ma, amikor még van némi fény! Ma amikor –ha nem teszünk semmit – még talán lehetne tenni ez ellen valamit. De nem teszünk semmit. Csak várjuk a végét, ami megint nem vezet sehová. Amikor még lehetne menekülni, vagy lezárni a múltat, annak is ezt a fejezetét, vagy megszüntetni ezt a neonáci-nyilas-szélsőjobbos csoportosulást. De nem tesszük, mert mi demokraták vagyunk, és egy demokrata nem tesz ilyet! Egy demokrata csak a saját eszközeivel akar harcolni, azaz dehogy akar harcolni, inkább meggyőzni! Meggyőzni a baseball-ütőket nem lehet, a bokszerral felfegyverzett szemben nem sokat ér a meggyőzés. Velük szemben csak az erő alkalmazása hozhatna eredményt, de erre demokrata alkalmatlan. Példa is van erre a régi időkből, Bajcsy-Zsilinszky Endre, a kispap politikus a nemzetiszocialista (magyarul náci) eszmék ellen szólalt fel a Parlamentben, amit a nyilasok megtoroltak, és Sopronköhidán kivégezték karácsonykor. Ez a módszerük a mai napig nem változott.

Ma még lehetne tenni ellene, mert ma még láthatóak, hiszen még van annyira világos, hogy látható a szándék is. De ki tegyen? Ez merül fel legtöbbször. Én megyek, de valaki kezdje el! Ezért nem fog itt változni semmi! Ej, ráértünk arra még! Ettől a „majd” - tól, a még be nem következett-től félünk, mert tudjuk, hogy nagyjából mi fog következni. Ez lesz az a rendszer, ami ellen tehetnénk, hiszen már volt ehhez hasonló már, akkor is inkább örültek, csak a végén sírtak, de nagyon! Ma még csak csírázik, holnap szárba szökken, és holnapután elborítja a napot is!

Pedig ma még tehetünk ellene, holnap talán már késő! Már csak egy napunk maradt erre. A vég előtt. A sötétedés előtti napon!

2.

Régebben történt, hogy az egyik rádióban bementék, az osztrák alagutak egyikében hatalmas tűz keletkezett, több autó rohant egymásba, sok halott és nagy anyagi veszteség volt. Persze a halottak száma sokkoló volt a sokat próbált osztrák hatóságoknak is.

Mi azon a nyáron terveztük a rokonlátogatást, és ezeken az alagutakon keresztül. A kíváncsiság is hajtott, mert mehetünk volna más útvonalon is, de arra érdekesebb a táj, izgalmas a baleset helyszíne. Többször jártunk már arra, és soha nem vettem komolyan az alagút bejárata előtt a lámpát, ami zöldet mutatott. Most szemet szúrt. Semmi fontos dolgot nem vettünk észre, mentünk szépen, zökkenőmentesen a célunk felé. Semmi nyoma nem volt a korábbi balesetnek. Az út sima, a világítás egyforma, a szellőzés jó, a jelzések működtek. Semmi olyan, ami miatt tulajdonképpen arra mentünk. Persze már a balesetet követő napon eltüntettek mindent, mert balesetveszélyes volt. Pláne a bámészkodók többsége miatt is.

A nyaralás végén aztán hazafelé jövet szintén arra vitt az utunk. A sztráda jól járható volt, haladtunk, aztán megálltunk. Araszolgattunk. Majdnem fél óra várakozás után indultunk csak el. Aztán megint, és megint.

Elég szép tömeg gyűlt össze, és ahogyan csurgott a kocsik oszlop, észrevettük, az alagút bejáratánál az eddig zöld lámpa pirosra váltott.

Az adrenalin összegyűlt, csak nem? Megint? Még szerencse, hogy kívül vagyunk! Várjunk, hátha történik valami.

Vártunk nagyjából fél órát, és zöld lett a lámpa. Megindult a sor. Lassan, komótosan. Az alagút ki volt világítva, a szellőzés működött. Nyoma nem volt balesetnek, roncs sehol. Mi történt? Nem tudtuk.

Kijöttünk az alagútból, és mentünk két-három percet kb. 110 km/órával, mikor megint lassítani kellett. Útépítés, torlódás. Ezért kellett várni, mert az alagútban a pöfékelő autók között nagy a füstmérgeződések veszélye. Már erre is figyeltek. Szakadt az eső, de gondoltak ránk. Megnyugtató volt. Lassan elindultunk, és három órával később értünk haza. De hazaértünk!

3.

Valamikor, még az őskorban, kisgyerekként nagyon szerettem a sárgabarackot. Ma is szeretem. Többféle ízűt ismertem, és ettem. Főként szomszédok kertjét látogattam sűrűn, mert az ottani gyümölcs az jobb volt, mint a saját. A környék összes gyümölcsfáját ismertem, végig ettem mindet, volt, amelyik ízlett, volt, amelyik nem. Az utca, melynek csak neve volt, utcának nyoma sem, benőtte a bozót, és a tavaszi hóolvadás kanyont vágott bele. Egyszer egy Csepel teherautó beszorult oda, mert eltévedt, azt hitte, hogy lerövidítheti errefelé az utat. Rosszul tette. Egy másikat kellett hívni, amelyik apránként, jó hosszú drótkötéllel kirángatta a vendégmarasztaló sárból a gallyak közül. Szóval ennek az utcának a közepe tájékán volt egy üres telek, ahol egy hatalmas barackfa állt, borzasztó rossz ízű terméssel nyaranta. Sokszor próbáltunk enni belőle, de annyira kesernyés volt, hogy az éhes gyerekgyomor sem vette be. Nem volt baj, mert a környék ellátott bennünket gyümölcsökkel, nem hiányzott ez a barack. Két, vagy három nyarat is kihagytunk a barackevésből, közben felcseperedtünk, a szomszéd kertek látogatásai is ritkultak.

Egy hatalmas nyári zápor elől értem haza, ahogy becsuktam az ajtót magam mögött, leszakadt az ég. Ömlött az eső, dörgött, villámlott. A rádiónk recsegett, pedig nagyon jó zene volt benne, Bill Halley énekelt, akkoriban a kedvencem volt, de a hatalmas vihar miatt kikapcsoltam a készüléket. Lehetett vele fogni a Szabad Európát is. Az antennája a kertben, a háztól harminc méterre volt felállítva, erős drótokkal kifeszítve a szél döntögetése ellen. A vihart viszont nem szerette, nagyon recsegett, és féltettük a rádiót is, ezért jobbnak láttam az esőt nézni a csendben, már amennyire csend volt a dörgések között. Egy hatalmas dörrenés, hatalmas fényesség, és az antenna bejövő vezetéke villódzni kezdett.

– Ez itt csapott le!- mondtam.

Aztán, amilyen gyorsan jött, el is múlt a vihar. Nyomában leszaggatott levelek, az „utcánkon” lefelé rohanó patak, és a friss esőszag jött be a kitárt ablakon.

Másnap, mikor lefutottam a buszhoz, a barackfa, amelyiket kikerültük az ehetetlen termése miatt, félbevágva, az egyik hatalmas ága a földön. Ebbe csapott bele a villám. Nem sajnáltam, mert enni sosem lehetett róla, amolyan haszontalan fa volt. Ugyan a letört ága zavart, és rossz volt nézni, de hamar túltettem rajta magam.

Ősszel aztán szorgos kezek az ágat, amolyan húsz, huszonöt centis átmérőről van szó egyébként, lefűrészelték, nem maradt ott, csak a csonka fa. Furcsa volt nyomorékon látni. Télen a hó belepte és remény volt arra, hogy megmarad, nem szárad ki. Megmaradt.

Tavasszal virágzott. Nagyon sok virág lett rajta, dongtak körötte a méhek, és a levelei kezdtek kinőni. Nyárra aztán megtörtént a csoda.

A megszokottól eltérően hatalmas termése lett, nagy szemű barackokkal, csak kínálta magát, hogy szakíts le, kóstolj! A tapasztalatot félretéve megettem egyet, aztán még egyet, és aztán sokat. Nagyon finom, édes barack lett a fán. A villám helyre tette, és ehetővé varázsolta az ehetetlent.

Még egy évet ettük a gyümölcsét, mert ősszel eladták a telket, és az új tulajdonos kívágta, mert ronda volt szerinte a csonka fa, ültetett helyette érdi bőtermő meggyet. Kis vékony husáng volt, amit beásott. Télen aztán a vadnyulak megrágták a szárát. Elhalt a fa. A kertben fa nem maradt meg, csak bokrok, amolyan ehetetlen díszcserjék. A barackfa helyén ház áll. Abba is belevágott a villám. Kétszer. Aztán eladták. Most valaki más lakja. Neki emléke sincs a fáról. Nem hiányzik neki, hiszen nem is tudott róla. Magas kőkerítés veszi körbe a telket, és csak pillanatokra látni, hogy belül van valami, csak lakni jár oda valaki. Az utca aszfaltos, sem fa, sem bokor nincs benne. Csupa úgazdag lakik arrafelé. Őket nem érdekli a

múlt, sem a jövő, csak a jelen! Gyümölcsfa már a szomszédoknál sincs. A szomszédok is elköltöztek, eladták a kerteket, és az újak parkot és nem gyümölcsöt akartak.

Olyan barackot pedig, mint amit a villámsújtott fáról szedtem, máig nem ettem. Az utolsó volt a fajtából. Velem együtt hal ki a régi világ. Senkit nem érdekel már, hogy mi volt! Lassan már engem sem.

4.

Nagy hideg volt, a hó vakító fehérsége az ablakpárkányon negyven centi vastagon borította az üveget. Belül a szobában két ágy, egy asztal és négy szék volt, az ágyban két fázós gyerek összebújva, és az ajtó kilincsén fehér dér.

Karácsony után, már január idején járt az idő, talán az utolsó erejét mutatta meg a tél, de amúgy istenesen megmutatta. A kinti hőmérséklet erősen fagyponthoz alult, de a szobában a deres kilincs mutatta, hogy ott sem a meleg az úr. A kis vaskályhában csak a hamu maradt meg az előző napról. Egyedül voltak, és fáztak. Nagyon fáztak.

A karácsonyra kapott ajándékok a kályha mellett voltak, kicsit szétszóródva, egy keményfejű baba, egy játékkönyha lábosokkal, fedőkkel, egy kisautó, fából persze a kereke is, ami nem nagyon forgott már és a kisfiú nagy ajándéka egy igazi papírmásé vár, a közepén egy darab deszka kifaragva, és a feljárónak, a várfalaknak keménypapírból készült váza volt, de a többi része szépen festett áztatott papír. A kisfiúnak ez a játék volt a kedvence, de már két napja nem tudott hozzányúlni, mert a szobába nem adott a kis kályha elég meleget. Az anyjuk már egy hónapja a kórházban volt, szanatóriumban, Mátraházán, a nagy pedig takarítani járt be Pestre. A Verébékhez. Reggel ment el, és általában délutánra jött meg. Mindig hozott ennivalót, kenyeret, és zsírt, hagymát, és tejet is. Minden nap. A kenyérnek – habár Pestről hozta – finom illata volt, és amikor a nagy megkente zsírral, rárakta a vékony karikákra szelt vöröshagymát, kevés sót szórt még a tetejére, megtelt a szoba ezzel a finomsággal.

Már éhesek voltak, melyik gyerek nem éhes, ha egészséges, a kenyér és a tej a napi táplálékuk már hiányzott.

Ekkor lépéseket hallottak a másik szobában. Mindketten összebújtak a dunna alá, ha jön valaki, nehogy észrevegye őket. Kinyílt az ajtó, és hatalmas, bundás, körgalléros kabátban bejött Laci bácsi, a keresztapjuk. Laci bácsi tűzoltó volt, ott kapta a meleg kabátot, és a nagy bőrkesztyűt.

- Itt meg lehet fagyni! Na, készítünk egy kis meleget! Hol a tüzelő?

- Nem tudjuk, a nagy szokta rakni a kályhát, de most nincs itthon, a Verébékhez ment – mondta a kisfiú.

Laci bácsi kiment, és nemsokára egy nagy kupac fával jött vissza, még kétszer fordult, mire elég nagy rakás fa gyűlt össze. Kikotorta a kályhát, kiszórta a hamut a bejárat elé, nehogy csússzon, mondta. Bekészítette a fák vékonyabb gallyait, és megpróbálta meggyújtani. Nem sikerült.

- Vizes nagyon! Papír kéne, de itt nem láttam sehol, valami éghető jó volna! Nem tudtok papírt adni?

- A nagy mindig valami zacskót szokott hozni, és abból gyújt tüzet. De, ha nincs, akkor fázunk tovább! Tegnap kevés fánk volt, nem is volt nagy meleg, ki sem mehettünk az ágyból!

- Akkor, kisöreg, ha nem haragszol, ebből a várból lesz a meleg! Megígérem, hogy kapsz helyette másikat! – mondta Laci bácsi olyan meleg hangon, hogy rögtön beleegyezett.

Tán öt perc sem telt el, már duruzsolt a kályha.

Fél óra múlva már a karikák a kályha tetején vörösen izzottak. Ekkor vette elő Laci bácsi a zsebéből a cukros zacskókat. Finom savanyúcukor volt benne. Amit mindketten szerettek. Nagy is hazajött, hozta a szokásos tejet, kenyeret.

A következő napokban már nem volt farkasordító hideg. Kimehettek csúszkálni a havon, és a bombatölcsérek befagyott jegén. Bombatölcsérből több is volt. A kertben kettő, a szomszédban négy, lent a kiserdő szélénél három. Mind tele volt vízzel, ami befagyott a tél folyamán. Remekül lehetett rajtuk csúszkálni. Csak a magasszárú cipő ázott át naponta, ami a kályha mellett száradt ki másnapig.

Laci bácsi küldetett a Tükertől öt mázsa szenet, és két mázsa fát, hogy legyen melegük a gyerekeknek. Ezzel húzták ki a telet.

A papírmásé vár helyett egy szép vasárnapon hozott egy nagy villamost, és egy Mateosz feliratú teherautót. Fából! Ha netán megint hideg lesz a következő télen, mondta mosolyogva.

Már egyre gyakrabban állsz meg
az emeletre kúszva,
tüdőd zihál, lábad remeg tán,
de megfordulsz az utcán
egy ringó csípő láttán.
Molett nőt már nem nézhetsz,
hisz diétádtól el nem térhetsz,
el vagy tiltva söről, nőtől,
percre beoszt a gyógyszered,
mehetnél gyalog, de nem bírja visszered.
Fésűd nem kopik, hisz hajad sincs már elég,
hangosan hallgatsz már a zenét,
aludni nem tudsz, felver szíved dobogása,
ebéded gyakran pépes kása,
rántott hús nincs, mert a fogsor drága,
naphosszat nézed az utat,
szemed a távolban holmi múltat kutat,
mikor még ifjú voltál,

s láttál!
Hiába keresed, elmúlt az idő,
fejedben kósza a gondolat,
mit mondhat neked a jövő,
már karnyújtásra tőled a temető!
Ragadd meg hát a jelent,
éld habbal az életed,
habzsold, amíg lehet!
Mit elszalasztasz, nem jön elő újra,
hordj minden új ruhát,
a gödörben nem nézik,
hogy kitérdelt a szövete,
rojtos a mandzsetta,
kopott a hajtóka.
Érezd magad úrnak,
ne foglalkozz, ha megszólznak,
idős vagy, de nem teljesen öreg,
ember vagy, nem pedig csődtömeg!

Karácsonykor mindenki a szeretetről, a békességről, a családról szónokol, ír, beszél. A beszédek és írások közötti csendről vagy szünetről senki nem ejt szót. Ezért most egy elképzelt, de nem irreális napról fogok tudósítani, ami bármelyik család egy napjára hasonlíthat, de meg is egyezhet vele.

Hajnalban a karácsonyi sötétség keveredve a köddel és kedvetlenséggel, megspékelve az adott napra jutó feladatözönnel rögvest el is veszi az ember kedvét mindentől, és elkezd utálni ezt a napot. Ahogy ezeket végig gondolja az alany, elkezd felkelni, indulna a legkisebb lakrész felé, ekkor valaki megelőzi, és a hangulatot a szorító, feszengő érzés sokat ront az amúgy majdnem rossz közérzetén. Szerencsére aránylag hamar bejut a megkönnyebbülést adó pici helyre, és a kedve a rózsaszínű álmok légies fuvallata simogatja a lelkét. Gyors reggeli készítés a család minden tagjának, ami általában évek óta ugyanaz, vagyis kakaós kalács, mézzel, lekvárral, friss házilag főzött kakaóval, cukrosan. Árnyként azért belengi az eseményt, hogy a tej, amit pasztörözettnek vett két napja a bevásárláskor, valami förtelmes ízű és állagú lötyty lett. Ihatatlan! Tea lesz helyette, ami ugye nem kakaó, és más az íze is, de sebj, megbocsátás is van a világon, elvégre karácsonykor ez is a lényeg! Reggeli után feladatkiosztás, ami az egyéni érdekek alávétése a közös érdeknek! Apa a faállítás gyönyörűségét kapja, mint tavaly, mikor ugyan azt mondta, hogy faguriga legyen, ha még egyszer befარagja a fát abba a kis lyukba! Most pici duzzogás után belekezdett, „dekopír” fűrészt, kalapácsot, seprűt és némi lélekmelegítőt vett magához, és kivonult az erkélyre. Alig háromnegyed óra múlva szépen állt a fa. Egyenes volt! Megcsodálták, és megkezdődött a második felvonás. Takarítás! Ez sehogyan sem indult el, mert az „ágy alatt is” felszólítást követően az ott lelt, már régen leírt játék, vagy fontos alkatrészhez meg kellett keresni a hozzávalót, ami ugyan nem szerepelt a tevékenységi napló leírásokban, de ki lehetett egészíteni, és ez a szűk programot felborította. Kis összecsapás, a „mondtam már, ne azzal szórakozz, hanem a szobát takarítsd” barátságos kiabálások után a szoba fele már kezdett emlékeztetni a beköltözéskor levő állapothoz, azaz ott volt szinte minden, csak nem a helyén, és felfordítva, valamint nagyobb kosz borította, mint az elején. A porszívó is ilyenkor döglik be, illetve dugul el, nem szív, a fene tudja mi a baja effektusa lesz! Természetesen szét kell szedni, ki kell tisztítani, új porzsák bele, amit meg kell találni, mert biztos, hogy vettünk a múltkor! Mire mindezzel végez a dolgozó, a csövön nem mozdul a levegő! Egy papír zsebkendő dugította el, ami fél-háromnegyedórás késést eredményez a véghez. Persze, a „már megint csak szórakozol, ahelyett, hogy porszívóznál” kezdetű monológ után már nem annyira felhőtlen a viszony a családban. Az ebéd persze késik, hiszen a ház asszonyához a szomszéd lakás asszonya ugrott át némi náluk hiányzó termékért, valamint megbeszélni az ottani állapotokat. De ez csak intermezzo! A lényege a dolognak, hogy az ebédlőasztalról pakoljon el valaki, mert mégis tűrhetetlen, hogy még karácsonykor sem lehet normális asztalhoz ülni! Mit keres itt ez, vagy az, tedd el, vedd elő, miért nincs már kirakva, a pohár hol van? Szalvéta? Nem ez, a másik, az húsvéti! Karácsony van, érted? Karácsonyi szalvétát vedd elő végre! Ott van az abroszok mellett! Ott ez volt, ne mondd, én tettem oda! És ezzel készen

van a tökéletes ellenzéki páholy! Az álláspontok kicsit megmerevedtek, de mikor kiderült, hogy a karácsonyi szalvéta a konyhaszekrényben van, feszültségoldó röhögésbe kezd az egész família! Leülni persze könnyen megy, az ebédnek is aránylag hamar vége, hiszen az izgalom tetőfoka közeleg. A takarítás majdnem készen van, a szemetet is valakinek le kell vinni, mégis karácsony van, szeretet ünnepe, ne legyen már tele a lakás szeméttel pont ekkor! Ez megint kis összezőrdülési alap, hiszen a „miért pont én, már megint nekem kell?” válaszok után az adu: „rögtön!” Ezek a szinte érzékelhetetlen szavak súlyos, szinte becsületsértésig elmenő veszekedések forrása. Nem is tör ki mindig, de karácsony van, ez más! Ez vért kíván! „Rögtön viszed!”

Pár perc csend után előkerül a dísz! Dobozokban van, amiben kis dobozok vannak, azok rejtik a kincseket. Természetesen a „leejted, vigyázz, ezt még gyerekkoromban volt a fán!” kijelentések pusztába kiáltott szavak, minden karácsonykor elhangzanak, de senki nem veszi komolyan. A szaloncukor felkötözése közben a „ne egyed, hanem kötözd!” figyelmeztetések, a díszek akasztgatása közt a „mondtam, hogy leejted!” szöveg, némi éllel. Új forrás az égő-füzér felrakása. A „mondtam egy hete, hogy nézd meg, ez sem ég, abból öt nem világít” egyre dühítőbb! Mire a helyére kerül minden, a fa lazán dőlni kezd! Előre! Hátra nem fog, mert a súly, a szaloncukrok, a díszek, boák egy oldalon vannak, hiszen hátul nem nézi senki. A világítás volt a kiváltó ok! A vita fokozódik, veszélyben a Jézuska! Balhé, balhé, balhé! Már több mint másfél órácsúszás van a terv szerint, de már mindenki mindenkivel veszekedett! A fürdőszoba a vége az eddigi nézeteltéréseknek. Fürdés! Előbb a gyerekek, aztán apa, anya. Mikor már kész mindenki, akkorra lecsillapodik mindenki, harag nincs, nyoma sincs a feszültségnek. A lejártszóba bekerült az unalomig ismert „pásztorok, pásztorok!” és csillogó szemmel nézik a fát, az ajándékokat. Aztán elkezdődik a bontogatás. Békesség és boldogság önti el a lakást! Egy darabig! A fiú a most kapott elektromos küttyűjét dugta be a konnektorba, és egy durranás, sötét, és zűrzavar! Keresgélés gyertya után, aztán egy zseblámpa fényénél megtalálják a gyertyákat, kis világítás, remegő, mint a jászolnál, de szép, elnyúlt árnyak a falon. Végül elhárítva a hiba, újra fényözőn, csak a küttyű halt bele. Még szerencse, hogy garanciás! Három nap után, vagy belül, de visszaveszik, vagy kicserélik, vagy visszaadják a pénzt! Vagy? Vagy semmi! Ezen elvitatkoznak, de semmi egyéb! Lefekvés! Alvás! Boldogság!

Szép karácsonyunk volt! Szebb, mint tavaly! Nem is balhéztunk! Hogy bírtad ki balhé nélkül?

Csak állsz az út szélén,
és nézel értetlenül,
a tömeg nem üvölt féktelenül,
te csak nézel, bámulsz,
s nem érted,
a nyomort
a bőrödön érzed.
Már csak te állsz az úton,
ott a szélén,
magadba fojtod bánatod,
hogy nem lesz mit enned hétvégén,
s hogy mit kell tenned,
most láthatod.
Ne gondold,
hogy helyetted
megoldják végleg a gondodat,
hisz látod, hogy mások,
helyetted,
megtöltik rendesen gyomrukat,
míg te ott állsz és bámulsz,
nem teszel semmit,
csak mardos a gondolat.
Ha mennél velük,

mi lenne akkor,
csak még fáradtabb lennél,
fejed üres, pedig
megtölti egy gondolat,
hogy mit kéne tenned,
hogy oda kéne menned,
megrázni végre grabancukat!
De te nem mégy semerre,
maradsz, hisz ha mennél valamerre,
kimozdulna minden,
hisz te vagy a kezdet,
és az ott a vég!
Csak belül üvölt,
belül mar,
bőröd már ráncos,
fejed tar,
nem mehetsz sehová,
itt ragadsz,
és gondolatban odacsapsz!
Maradnod kell,
mert rombolni más is tud,
hisz az a könnyebb,
építeni nehezebb!

Bodnár Nyomda Bt.

1091 Budapest

Üllői út 185. IX. 37.

2018. 05. 23.

árajánlat

Muravidék Baráti Kör Kulturális Egyesület

2085 Pilisvörösvár

Szent János u. 8.

Az alábbiakban küldöm Budaörs Város Önkormányzatához benyújtandó pályázathoz készített árajánlatunkat az alábbiak szerint:

Marosi Károly: A világosság utolsó napja című könyv nyomdai munkái

példányszám: 500

méret: A/5

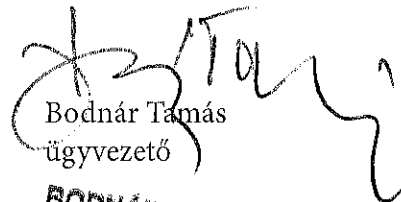
terjedelem: 160 oldal

belív: 90 g-os ofszet papír, 1+1 szín

borító: 300 g-os matt műnyomó karton, 4+0 szín

kötészet: ragasztókötés, borítón matt fólia

vállalási ár: 340 Ft/db+áfa

Bodnár Tamás
ügyvezető

BODNÁR NYOMDA BT.
1091 Budapest,
Üllői út 185.
adószám: 22285298-2-43

Árajánlat: 113795-A világosság utolsó előtti napja A5 (160+4)

Mészáros Judit Old

Antworten|

Mo 19.03, 10:39

An: Gabor Ruda (rudagabor@hotmail.com)

Iktatószám: 2018/73763

Tisztelt Ruda Gábor!

Köszönettel vettük megkeresését, amelyre az alábbi ajánlatot adjuk:

113795/0 A világosság utolsó előtti napja A5 (160+4)

Méret: 148x210 mm (A/5)

Terjedelem: 160+4 oldal

Példányszám: 500 pld

Hozott anyag: composit PDF (1.3)

Nyomás:

Belív: 160 oldal 1+1 szín (fekete)

Borító: 4 oldal 4+0 szín

Anyag:

Belív: Ofset 80 g

Borító: Műnyomó matt 300 g

Kötészet: ragasztóköttve, a borító kívül fényes fóliázva

Ár: 346,00 Ft/pld + ÁFA

Késztermék nettó súlya: 109 kg

Várható átfutási idő anyagleadástól számított 8 munkanap.

Az ár a környezetvédelmi termékdíjat (85 Ft/kg +áfa) nem tartalmazza !

A Megrendelő köteles nyilatkozni és a felelősség is az övé ! Nyilatkozat letölthető weboldalunkról
(www.pannonianyomda.hu)

Felhívjuk figyelmét, hogy megrendelését a nyomda@pannonianyomda.hu címre szíveskedjen küldeni.

A munkához színre bontott PostScript fájlra vagy CMYK bontású composit PDF fájlra (1.3 verzió) van szükségünk 5 mm kifutóval és vágójelekkel ! Minden más esetben PS írást számítunk fel (min. 3500 Ft/óra +áfa)! Nem megfelelő formátumú vagy hibásan átküldött anyag kinyomtatás utáni reklamációját nem tudjuk figyelembe venni és a teljes összeget kiszámlázzuk!

Jelen árajánlatunk 30 napig érvényes.

Reméljük ajánlatunk megfelel elképzelésének, várjuk visszajelzését

Tisztelettel:

Budapest, 2018. március 19.

A másolat az eredetivel mindenben megegyező.

Mészáros Judit
06 20 401 6255

2018 MÁJ 24

Művelődési Központ
Kulturális Egyesület
Szt. János u. 8.
2065 Pilisvörösvár
Adószám: 18619078-1-13

Pályázati adatlap
Helyi kiadványok támogatására kiírt 2018. évi pályázathoz

*** A szervezetek esetében kell kitölteni.**

**** Bevételek:**

Önrész: A támogatás odaítélésnek feltétele **20% pályázati önerő/ saját forrás**. A pályázónak rendelkeznie kell a kiadvány kiadásához szükséges teljes bekerülési költség 20% -ának megfelelő mértékű saját forrással. A saját forrás meglétéről nyilatkozni, azt igazolni kell. (történhet: számlavezető igazolásával, nyilatkozattal)

Értékesítésből származó bevétel: A kiadványok eladásából – a *megjelentetést követő egy éven belül* - várható bevétel kitöltése is feltétlenül szükséges (amennyiben nem értékesítési bevétel, akkor a 0 Ft-ot is jelezni kell. **Amennyiben a kiadványnak van bolti/eladási ára, és a pályázó 0 Ft bevételt tervez, úgy azt indokolnia kell.**

Egyéb bevételek: más pályázaton nyert összeg, adomány, egyéb támogatás, stb.

***** Kiadások:**

- Tiszteletdíjak, nyomdai előkészítő munkák, nyomdaköltségek, grafikai, szerkesztői költségek, gyártási költségek, marketing költségek.

Az igényelt/megítélt támogatási összeg maximum 20%-át lehet tiszteletdíj jellegű kifizetésre fordítani. Az alábbi jogcímű tiszteletdíj jellegű kiadásokra lehet pályázni, támogatást felhasználni: írói tiszteletdíj, illusztrátori tiszteletdíj, fotós/filmes tiszteletdíja, lektorálási tiszteletdíj, szerkesztői díj, szerzői jogdíj.

Nyomdai/ gyártási előkészítési munkák az alábbi jogcímekre: szöveg- és képbevitel (írás), grafikai tervezés, borítótervezés, kiadványszerkesztés (szedés, tördelés), képfeldolgozás (szerkesztés), korrektúra, nyomdaköltség (levilágítás, papírköltség, nyomás, kötés,), marketing és hirdetési költségekre (erre az igényelt támogatás max. 5%-a kérhető),

BEVÉTELEK**		KIADÁSOK***	
Tételek megnevezése	Összege (Ft)	Tételek megnevezése	Összege (Ft)
Igényelt önkormányzati támogatás	250 000	Tiszteletdíjak (fotó, sajtó alá rendezés, szöveggondozás):	44 690
Önrész, saját forrás 41% (nyertes NKA pályázat):	103 448		
Értékesítésből (ha van) származó bevétel	96 552	Egyéb kiadások:	
Egyéb bevétel:		Nyomdaköltség	178 500
		Nyomdai előkészítés	226 810
	0		0
Bevételek összesen:	450 000	Kiadások összesen:	450 000
Önrész összege, mértéke			103 448
Igényelt önkormányzati támogatás:	250 000		

22,99%

Ebből

Tiszteletdíjak

fotós

24 000

9,60%

Nyomdaköltség

100 000

Nyomdai előkészítés

grafikai tervezés

20 000

borítótérvezés

10 000

kiadványszerkesztés

50 000

képfeldolgozás (12 kép)

36 000

korrektúra

10 000

Összesen

250 000

NKA kiadói pályázat, azonosító: 203131/00539

Megítélt támogatás

1. Mayer Erzsébet – Mészáros Erzsébet: Hang és zavar (zenei tanulmányok)

206 897

2. Marosi Károly: A világosság utolsó előtti napja

103 448

3. Györffy Sándor: Villanások (képzőművészeti album)

689 655

4. Bugyács Sándor: Szürreális víziók (képzőművészeti album)

586 207

5. Horváth Ödön: Korunk önéletrajza – versek

413 793

Összesen

2 000 000

2018. MÁJ. 24.

Muravidék Baráti Kör
Kulturális Egyesület
2085 Pülsvörösvár, Szt. János u. 8.
Adószám: 18679078-1-13

EMBERI ERŐFORRÁS
TÁMOGATÁSKÉZELŐ

Nemzeti Kulturális Alap

A másolat az eredetivel mindenben megegyező.

MURAVIDÉK BARÁTI KÖR KULTURÁLIS EGYESÜLET
PILISVÖRÖSVÁR
SZENT JÁNOS U. 8.
2085

Muravidék Baráti Kör
Kulturális Egyesület
2085 Pilisvörösvár, Szt. János u. 8.
Adószám: 18879078-1-13

Iktatószám: 20332/18
Pályázati azonosító: **203131/539**
Érkezett: 2018. 01. 17.
KÖNYVKIADÁS KOLLÉGIUMA
Tárgy: **Értesítés pályázat támogatásáról**
Előadó: Zielbauer Nóra

TISZTELT PÁLYÁZÓ!

Örömmel tájékoztatjuk, hogy az NKA-hoz benyújtott és a fenti azonosító szám alatt nyilvántartott

KÖNYVKIADÁSI TEVÉKENYSÉG 2018. ÉVI FEJLESZTÉSÉRE

célú pályázatával igényelt 4.650.000 Ft támogatásból a/a KÖNYVKIADÁS KOLLÉGIUMA 2018. 02. 21. -i ülésen

2.000.000 Ft

támogatást ítelt meg az alábbi megkötéssel:

- a Támogatottnak a támogatási összegből minimum 5 kötetet kell megjelentetni a pályázatban felsoroltak közül.

A Kollégium a támogatási összegre vonatkozó döntését a rendelkezésre álló forrás nagyságára, valamint a beérkezett pályázatok számára figyelemmel hozta meg.

Felhívjuk szíves figyelmét arra, hogy a megjelölt támogatási cél megvalósítása során, továbbá a támogatási céllal kapcsolatos média megjelenéseknél, közleményeken, rendezvényeken, kiadványokon, könyveken, reklám és pr-anyagokon köteles feltüntetni a támogatás tényét, valamint az NKA teljes nevét és emblémáját kifogástalan nyomdatechnikai minőségben. E rendelkezést a támogatási szerződés tartalmazni fogja.

Az NKA emblémája az Alap portáljáról az Impresszum menüpont alatt tölthető le. Az embléma letöltésével kapcsolatos kérdése esetén, segítséget a 327-4444 telefonszámon nyújt az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő (továbbiakban: Támogatáskezelő) NKA Igazgatóságának munkatársa.

A támogatási szerződéseket a Támogatáskezelő folyamatosan, legkésőbb e levél kiküldésétől számított 180 napon belül készíti el.

Tájékoztatjuk, hogy ha a támogatott mulasztásából a szerződéskötésre e határidőtől számított 30 napon belül nem kerül sor, az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény végrehajtásáról szóló 368/2011. (XII. 31.) Korm. rendelet (továbbiakban: Ávr.) 73. § (2) bekezdése alapján a támogatási döntés hatályát veszti.

* * *

1. Rendezett munkaügyi kapcsolatokkal kapcsolatos tudnivalók

A támogatási szerződés megkötésének feltétele, hogy a Támogatott – a Támogatáskezelő ellenőrzése alapján – megfeleljen a **rendezett munkaügyi kapcsolatok** jogszabályban meghatározott követelményének. Ezen körülményeket a Támogatáskezelő vizsgálja.

2. Költségvetés visszatervezésével kapcsolatos tudnivalók

- **3 millió Ft-ot elérő vagy azt meghaladó állami támogatás esetén – költségvetés visszatervezése**

Felhívjuk figyelmét, ha a támogatási cél megvalósítása érdekében nyújtott valamennyi **költségvetési támogatás** (azaz az államháztartás központi alrendszeréből, beleértve az NKA bármely keretét erre a programra biztosított támogatás) összege **eléri vagy meghaladja a 3 millió Ft-ot** és a támogatott program tényleges megvalósítási összköltsége – az elszámoláskor benyújtott adatok alapján – kevesebb,

Székhely: 1085 Budapest, Gyulai Pál utca 13.

Telephely: 1143 Budapest, Szobránc utca 6-8.

Levelezési cím: 1389 Budapest, Pf. 128.

www.emet.gov.hu

mint az adatlapon megadott és a támogatási szerződésben rögzített összköltség, a támogatás összegének az összköltség csökkenéssel arányos részét az Ávr. 97. § (4) bekezdése értelmében csökkenteni kell.

Erre figyelemmel és az NKA által megítélt támogatási összeg ismeretében **egy alkalommal lehetősége van** a pályázatában benyújtott **költségvetés visszatervezésére** az NKA-tól igényelt jogcímek bővítése nélkül. A költségvetést jelen levelünk kiküldésétől számított **30 napon belül** tervezheti vissza a **Felhasználói fiók/Benyújtott pályázatok/(adott pályázat)Visszatervezés** menüpontban. Ha ezen időszakban a költségvetést nem tervezi vissza, úgy a pályázatában benyújtott költségvetést tekintjük eredeti, azaz tervezett költségvetésnek.

Amennyiben nem kíván élni a visszatervezés lehetőségével, úgy a **visszatervezésről lemondó nyilatkozatot** - a szerződése mielőbbi elkészítése érdekében - kérjük feltölteni a felhasználói fiókon keresztül az adott pályázathoz.

A visszatervezési lehetőség nem vonatkozik azon Támogatottra, akinek a pályázat benyújtásakor megadott tervezett összes költsége, az igényelt támogatási összeg és a Kollégium által megítélt támogatási összeg azonos.

Az Ávr. 86. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a költségvetési támogatás folyósítására a beszámoló, vagy részbeszámoló elfogadását követően kerülhet sor, azonban a jogszabály lehetőséget biztosít a beszámoló elfogadása előtt támogatási előleg folyósítására. Jogszabályi lehetőségekkel élve a Támogatáskezelő a 3 millió Ft, vagy azt meghaladó támogatás esetén a megítélt támogatás 90%-át támogatási előlegként, 10%-át a pénzügyi elszámolás és szakmai beszámoló benyújtását és a pénzügyi elszámolás elfogadását követően bocsátja a támogatott rendelkezésére, amennyiben a pályázati felhívás, vagy támogatási szerződés másképpen nem rendelkezik.

Az 5 millió Ft-ot elérő, vagy azt meghaladó támogatási előleg folyósítására több részletben kerülhet sor a támogatott által megadott finanszírozási ütemtervben foglaltak szerint.

3. Finanszírozási ütemtervvel kapcsolatos tudnivalók

• 3 millió Ft-ot elérő vagy azt meghaladó állami támogatás esetén - finanszírozási ütemterv aktualizálása

Részletekben történő folyósítás esetén az egyes finanszírozási időszakokat - a Támogatott által benyújtott és a támogató által elfogadott költségterv alapján - rögzíteni kell a támogatási szerződésben.

Erre figyelemmel, ha a jelen döntéssel megítélt támogatás összege **eléri vagy meghaladja a 3 millió forintot**, a pályázati adatlap 6.5. pontjában megadott **finanszírozási ütemtervet** **kérjük** - a megítélt támogatási összeg figyelembevételével - **jelen levelünk kiküldésétől számított 30 napon belül aktualizálni** a **Felhasználói fiók/Benyújtott pályázatok/(adott pályázat) Finanszírozási ütemterv** menüpontban. A Támogatáskezelő a támogatást az aktualizált finanszírozási ütemtervhez igazodva, ütemezetten utalja át a Támogatott részére.

A finanszírozási ütemterv aktualizálásának kötelezettsége nem vonatkozik azon Támogatottra, akinél az igényelt támogatási összeg és a Kollégium által megítélt támogatási összeg azonos.

4. Kollégium által meghatározott egyéb szerződéskötési feltétel(ek) teljesítése

Amennyiben a Kollégium jelen döntéshez kapcsolódóan további szerződéskötési feltétel(ek)e)t határozott meg, azok teljesítésére jelen levelünk kiküldésétől számított 30 napon belül sor kell kerülni.

* * *

Ezúton tájékoztatjuk, hogy az Ávr. 102/D. §-a szerint jelen levél kézhezvételéről számított 10 napon belül írásban kifogást nyújthat be, melyet a Felhasználói fiók/Benyújtott pályázatok/(adott pályázat) Egyéb pályázati dokumentum feltöltése menüpontban, a vonatkozó pályázathoz kell feltölteni. A kifogás benyújtására nyitva álló határidő elmulasztása miatt igazolási kérelem benyújtásának nincs helye.

Budapest, 2018. 03. 20.

Emberi Erőforrás Támogatáskezelő

2

Székhely: 1085 Budapest, Gyulai Pál utca 13.

Telephely: 1143 Budapest, Szobránc utca 6-8.

Levelezési cím: 1389 Budapest, Pf. 128.

www.emet.gov.hu

**A másolat az eredeti-
vel mindenben
megegyező.**

2018. MÁJ. 24.

Muravidék Baráti Kör
Kulturális Egyesület
2085 Pilisvörösvár, Szt. János u. 8.
Adószám: 18679078-1-13